

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobkyně: **TOPTINT s. r. o.**, IČO 27789195
sídlem Bořivojova 878/35, 130 00 Praha 3
zastoupená daňovým poradcem Ekonomické služby Přerov s. r. o.
sídlem Velká Dlážka 542/4, 750 02 Přerov

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Štěpánská 28, 111 21 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 30. 3. 2018 domáhala ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v opakované daňové kontrole daně z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014, zahájené Protokolem o zahájení daňové kontroly ze dne 6. 10. 2017, č. j. 7429799/17/2003-60562-106117, podle § 87 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Žalobkyně požadovala, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v uvedeném nezákonném zásahu dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a pro případ, že zásah již netrvá, aby soud

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

deklaroval, že daňová kontrola, zahájená Protokolem o zahájení daňové kontroly ze dne 6. 10. 2017, č. j. 7429799/17/2003-60562-106117, byla nezákonným zásahem.

II. Žaloba

2. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že dne 11. 11. 2014 vydal žalovaný výzvu k odstranění pochybností č. j. 6431718/14/2003-52522-107339 (dále jen „Výzva 1“), čímž zahájil postup na odstranění pochybností dle § 89 daňového řádu na dani z přidané hodnoty za září 2014. Dne 4. 5. 2015 byl se zástupcem žalobkyně sepsán protokol o zahájení daňové kontroly č. j. 3546902/15/2003-60562-106117 (dále jen „Protokol 1“), ve kterém žalovaný žalobkyni seznámil s průběhem postupu k odstranění pochybností za září 2014 a ukončil jej a zároveň zahájil daňovou kontrolu v rozsahu celkového prověření a správného zjištění a stanovení daně za zdaňovací období září (a říjen) 2014. Žalobkyně podala dne 19. 5. 2015 proti postupu žalovaného stížnost dle §261 daňového řádu (dále jen „Stížnost 1“), neboť měla za to, že postup k odstranění pochybností a zahájení daňové kontroly byly nezákonné. Správce daně shledal Stížnost 1 nedůvodnou, o čemž informoval žalobkyni písemností ze dne 3. 7. 2015, č. j. 4532527/15/2003-60562-110068, označenou jako vyrozumění stěžovatele o výsledku šetření (dále jen „Vyrozumění o stížnosti 1“). Dne 18. 9. 2015 žalobkyně zaslala nadřízenému orgánu žalovaného, Odvolacímu finančnímu ředitelství (dále jen „OFŘ“), žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti dle §261 odst. 6 daňového řádu, kterou OFŘ posoudilo jako nedůvodnou. O výsledku prošetření způsobu vyřízení stížnosti byla žalobkyně vyrozuměna podáním ze dne 20. 11. 2015, č. j. 39147/15/5100-41455-711218 (dále jen „Vyrozumění o žádosti 1“). Žalobkyně brojila proti výše uvedenému postupu u Městského soudu v Praze žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu. Městský soud v Praze rozhodl rozsudkem ze dne 15. 2. 2017, č. j. 5A 114/2015 – 48 (dále jen „rozsudek č. j. 5A 114/2015 – 48“), že postup k odstranění pochybností zahájený výzvou k odstranění pochybností č. j. 6431718/14/2003-52522-107339 ze dne 11. 11. 2014 byl nezákonným zásahem.
3. Žalobkyně dále tvrdila, že dne 15. 9. 2017 jí žalovaný doručil výzvu k umožnění zahájení daňové kontroly, č. j. 6902863/17/2003-60562-106117 (dále jen „Výzva 2“), jejímž předmětem je daň z přidané hodnoty za období září 2014. Protokolem o zahájení daňové kontroly ze dne 6. 10. 2017, č. j. 7429799/17/2003-60562-106117 (dále jen „Protokol 2“), byla zahájena daňová kontrola; dle sdělení žalovaného se jednalo o kontrolu novou. Dne 1. 11. 2017 reagovala žalobkyně na vzniklou situaci stížností dle § 261 daňového řádu (dále jen „Stížnost 2“), kde argumentovala tím, že se jedná o opakovanou daňovou kontrolu, přičemž správce daně nespécifikoval, jaké zjistil nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohl uplatnit v nové daňové kontrole. Žalovaný neshledal Stížnost 2 důvodnou, což sdělil žalobkyni dne 16. 12. 2017 ve vyrozumění stěžovatele o výsledku šetření, č. j. 8409341/17/2003-60562-110193 (dále jen „Vyrozumění o stížnosti 2“). Dne 21. 12. 2017 žalobkyně zaslala OFŘ žádost o prošetření vyřízení stížnosti. Dne 28. 2. 2018 bylo žalobkyni doručeno vyrozumění o prošetření způsobu vyřízení stížnosti, č. j. 7956/18/5100-41451-050025 (dále jen „Vyrozumění o žádosti 2“) - žádost žalobkyně byla posouzena jako nedůvodná.
4. Žalobkyně namítala, že v případě daňové kontroly zahájené Protokolem 2, se jedná o „opakovanou“ daňovou kontrolu. Původní daňová kontrola byla zahájena Protokolem 1. Jelikož žalobkyni nebylo v rozporu s § 85 odst. 5 a 6 daňového řádu žalovaným sděleno, jaké zjistil nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v původní daňové kontrole, a neseznámil žalobkyni při zahájení daňové

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

kontroly s důvody pro opakování daňové kontroly, jde o opakovanou kontrolu nezákonnou.

5. Žalobkyně s poukazem na obsah Protokolu 1, Vyrozumění o stížnosti 1, Vyrozumění o žádosti 1 a zejména rozsudek č. j. 5A 114/2015 – 48 zdůraznila, že původní daňová kontrola byla dne 4. 5. 2015 zahájena v návaznosti na § 90 odst. 3 daňového řádu, když platební výměr v návaznosti na postup k ukončení pochybností vydán nebyl. Městský soud v Praze v uvedeném rozsudku konstatoval, že „... *postup k odstranění pochybností zahájený výzvou čj. 6431718/14/2003-52522-107339 ze dne 11. 11. 2014, byl žalovaným ukončen protokolem ze dne 4. 5. 2015, jímž zároveň byla i zahájena daňová kontrola (postup k odstranění pochybností byl „překlopen“ do daňové kontroly)*“.
6. Žalobkyně citovala rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 Afs 238/2015 – 29, podle něž požadavek konkrétních kontrolních úkonů neznamená, že správce daně musí ihned začít kontrolovat, tedy že by daňová kontrola byla zahájena okamžikem, kdy správce daně začne např. prověřovat konkrétní doklady.
7. Žalobkyně je přesvědčena, že žalovaný se ji snaží po prvním prohraném sporu „šikanovat“ novou kontrolu, což je v rozporu se základními zásadami správy daní uvedenými v § 5 odst. 2 a 3 a § 7 odst. 2 daňového řádu.
8. Dle názoru žalobkyně konstatování nezákonnosti postupu k odstranění pochybností či daňové kontroly rozhodnutím soudu nedává správci daně možnost zhodnotit situaci tak, že žádný úkon neučinil. On úkony učinil a díky tomu, že byla konstatována jejich nezákonnost, nemá již možnost učinit je napodruhé „správně“.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 25. 6. 2018 namítl opožděnost podané žaloby v návaznosti na závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 58/2017-42.
10. V případě projednávané zápůřčí žaloby je nezbytné zkoumat, zda-li žalobkyně využila přípustných právních prostředků ochrany. Stížnost dle § 261 odst. 1 daňového řádu ani žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti dle § 261 odst. 6 daňového řádu takovými právními prostředky ochrany, jež má na mysli § 85 s. ř. s., nejsou. Uvedený závěr byl přijat rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 1 Afs 58/2017-42 ze dne 5. 12. 2017. S ohledem na fakt, že nově přijatý názor vrcholného orgánu správního soudnictví nelze aplikovat zpětně, je nutné na Stížnost 2 nahlížet optikou tehdy obecně přijímaného názoru jako na právní prostředek ochrany ve smyslu § 85 s. ř. s. Žádost o prošetření způsobu vyřízení stížnosti podanou žalobkyní dne 21. 12. 2017 však již za právní prostředek ochrany ve smyslu § 85 s. ř. s. vnímat nelze.
11. Žalovaný shrnul, že dvouměsíční lhůta pro podání zásahové žaloby počala plynout nejpozději dne 16. 12. 2017, kdy byla žalobkyně vyrozuměna o výsledku prošetření Stížnosti 2, a skončila dne 16. 2. 2018. Žaloba uplatněná u soudu po tomto datu, je podáním učiněným po zákonem stanovené lhůtě.
12. K jednotlivým žalobním námitkám žalovaný shrnul, že daňová kontrola u žalobkyně dne 4. 5. 2015 zahájena nebyla, neboť žalobkyně se záměrem žalovaného zahájit daňovou kontrolu vyjádřila do Protokolu 1 nesouhlas. Podle § 87 odst. 1 daňového řádu daňová kontrola je zahájena při jednání, na němž správce daně daňový subjekt seznámí s předmětem a rozsahem kontroly a začne současně provádět konkrétní kontrolní úkony.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

V daném případě sice došlo dne 4. 5. 2015 k oznámení předmětu a rozsahu daňové kontroly, žádné faktické úkony však učiněny nebyly. Nebyly tak naplněny zákonné podmínky a daňová kontrola nemohla být uvedeného dne zahájena. K zahájení daňové kontroly došlo až dne 6. 10. 2017 Protokolem 2, který naplňuje obě zákonem nastavená kritéria. Nelze proto hovořit o opakované daňové kontrole.

13. Na základě uvedených skutečností žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro opožděnost odmítl, popř. neshledal-li by pro odmítnutí důvod, aby ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

IV. Replika žalobkyně

14. V podání ze dne 29. 8. 2018 žalobkyně nesouhlasila s názorem žalovaného, že by žaloba byla podána po zákonné dvouměsíční lhůtě. Žalobkyně konstatovala, že v případě žalob na ochranu před nezákonným zásahem v oblasti daní došlo k „judikaturnímu zvratu“ vydáním přelomového rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 58/2017-42. Nově přijatý názor vrcholného orgánu správního soudnictví však nelze aplikovat zpětně, což ve svém vyjádření k žalobě uznává i žalovaný. Žalobkyně proto postupovala v souladu s § 85 s. ř. s., když využila všech jiných právních prostředků, kterými se mohla domoci ochrany nebo nápravy, tedy podala stížnost dle § 261 odst. 1 daňového řádu a žádost o prošetření vyřízení stížnosti dle § 261 odst. 6 daňového řádu.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

15. Základní právní rámec řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu je dán § 82 s. ř. s., podle něhož platí: *Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
16. Podle § 84 odst. 1 a 2 s. ř. s. *„Žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Zmeškání lhůty nelze prominout.“*
17. Podle § 85 s. ř. s. *„Žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.“*
18. Před tím, než soud pristoupil k meritu věci a posouzení důvodnosti podané žaloby, zabýval se otázkou včasnosti žaloby dle § 84 odst. 1 o. s. ř.
19. Z obsahu žaloby se podává, že žalobkyně považovala daňovou kontrolu, která byla zahájena dne 6. 10. 2017, za nezákonný zásah a domáhala se jejího ukončení. Důvod nezákonnosti žalobkyně vymezila tvrzením, že se jedná o kontrolu bezdůvodně opakovanou. Podání zápůřčí zásahové žaloby je podmíněno vyčerpáním jiných právních prostředků ochrany nebo nápravy před správním orgánem ve smyslu § 85 s. ř. s. Až do rozsudku rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 1 Afs 58/2017 - 42, č. 3686/2018 Sb. NSS (dále jen „rozsudek 1 Afs 58/2017 - 42“), praxe vycházela z judikatury NSS (tedy z usnesení rozšířeného senátu ve věci Lesy Vyšší Brod, z rozsudku č. j. 10 Afs 28/2014 - 51 a z rozsudku ze dne 26. 3. 2015, č. j. 10 Afs 16/2015 - 27), která podmiňovala podání zásahové žaloby vyčerpáním stížnosti podle § 261 odst. 1 až 5 daňového řádu (dále jen „stížnost“) a žádosti o prošetření způsobu vyřízení stížnosti podle § 261 odst. 6 daňového

řádu (dále jen „žádost o prošetření“). Rozsudek 1 Afs 58/2017 – 42 byl vyhlášen dne 5. 12. 2017 a nabyl právní moci dne 19. 12. 2017.

20. Rozsudkem 1 Afs 58/2017 – 42 došlo k judikatornímu odklonu; jím přijatý právní závěr však nelze „zásadně aplikovat zpětně, pokud by v důsledku této změny účastníci řízení, resp. soukromé subjekty, jednající v důvěře ve stávající judikaturu, ztratili přístup k soudu“. Důsledkem učiněného judikatorního odklonu nemůže být tedy zpětné zhoršení procesního postavení účastníků řízení, dopadá proto pouze na právní skutečnosti vzniklé po jeho vydání (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9Afs 406/2018 – 53 a též rozsudek ze dne 28. 7. 2009, č. j. 2 As 34/2009 – 65).
21. V projednávané věci městský soud ze správního spisu ověřil, že podání stížnosti dne 1. 11. 2017 a její vyřízení vyrozuměním o stížnosti dne 7. 12. 2017, které bylo žalobkyni doručeno dne 16. 12. 2017, právní moci rozsudku 1 Afs 58/2017 – 42 předcházely. Soud přisvědčuje žalovanému, že žádost o prošetření ze dne 21. 12. 2017 byla žalobkyní uplatněna sice již po změně judikatury, nicméně se jednalo o časové rozmezí v řádu jednotek dnů, přičemž z obsahu žádosti o prošetření je zjevné, že žalobkyně o rozsudku 1 Afs 58/2017 – 42 neměla povědomost. Soud proto nehodnotil podání žádosti o prošetření ze dne 21. 12. 2017 jako účelový krok; z postupu žalobkyně je naopak zřejmé, že žádost o prošetření podala bezprostředně poté, co se dozvěděla o negativním výsledku vyřízení stížnosti, proti němuž má skýtat ochranu. Judikatorní odklon provedený rozšířeným senátem NSS by tak v daném případě významně zasáhl do legitimního očekávání žalobkyně ve vztahu k jejímu právu na přístup k soudu. Subjektivní lhůta pro podání zásahové žaloby proto počala běžet dne 28. 2. 2018, kdy bylo žalobkyni doručeno vyrozumění o prošetření způsobu vyřízení stížnosti (podání žádosti o prošetření dne 21. 12. 2017 nemůže být žalobkyni k újmě) a skončila dne 30. 4. 2018 (dne 28. 4. 2018 byla sobota, viz §40 odst. 3 s. ř. s.). Žaloba byla podána včas.
22. Městský soud proto přistoupil k posouzení merita věci a vypořádání jednotlivých žalobních námitek.
23. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2017, č. j. 1 Afs 217/2017 – 34, a tam citovaná judikatura) je namístě ochranu v procesním režimu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout tehdy, pokud jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).
24. Stěžejní v projednávané věci je zodpovězení sporné otázky, zda Protokolem 1 byla u žalobkyně zahájena daňová kontrola daně z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014 či nikoli.
25. Podle § 87 odst. 1 věty první daňového řádu daňová kontrola je zahájena prvním úkonem správce daně vůči daňovému subjektu, při kterém je vymezen předmět a rozsah daňové kontroly a při kterém správce daně začne zjišťovat daňové povinnosti nebo prověřovat tvrzení daňového subjektu nebo jiné okolnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně.

26. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 Afs 238/2015-29 „aby byla zahájena daňová kontrola, musí správce daně vymezit předmět daňové kontroly a rozsah, v němž bude předmět kontroly prověřovat. Kontrola je pak zahájena dnem, kdy provede první úkon, jímž tyto skutečnosti daňovému subjektu oznámí a začne fakticky daňovou kontrolu provádět. Daňová kontrola bude zpravidla zahájena při jednání, na němž správce daně daňový subjekt seznámí s předmětem a rozsahem kontroly a začne současně provádět konkrétní kontrolní úkony. To bude zpravidla možné tehdy, pokud správce daně bude daňový subjekt předem informovat o zamýšlené daňové kontrole a daňový subjekt bude připraven okamžité zahájení kontroly umožnit. Pokud by se správce daně při jednání omezil jen na oznámení předmětu a rozsahu kontroly, aniž by konal faktické úkony s prováděním kontroly související, nebylo by možno za den zahájení daňové kontroly považovat den, kdy bylo konání kontroly daňovému subjektu pouze oznámeno, ale až den, kdy správce daně začal v kontrole fakticky konat. O jednání musí být vyhotoven protokol v intencích § 60 odst. 3. Požadavek provádění konkrétních kontrolních úkonů dle předchozí poznámky ovšem neznamená, že správce daně musí ihned začít kontrolovat, tedy že by daňová kontrola byla zahájena až okamžikem, kdy správce daně začne např. prověřovat konkrétní doklady. Za faktické zahájení kontroly lze považovat již okamžik, kdy správce daně začne např. klást daňovému subjektu nebo jeho zástupci otázky, dohodne se s daňovým subjektem na tom, které doklady vyžaduje předložit a kdy je daňový subjekt správcí daně předloží, provede prohlídku prostor daňového subjektu apod. Lze si představit i možnost zahájení daňové kontroly, kdy správce daně sdělí daňovému subjektu údaje o předmětu a rozsahu daňové kontroly písemně a oznámí mu, kdy se k daňovému subjektu, popř. na místo, kde má daňový subjekt účetní a další doklady, dostaví a tyto začne prověřovat, a tento den pak bude dnem zahájení daňové kontroly“.
27. V této souvislosti je nutno poukázat na protokol o zahájení daňové kontroly za období září (a říjen) 2014, č.j. 3546902/15/2003-60562-106117 (tj. Protokol 1), který byl se zástupcem žalobkyně sepsán dne 4. 5. 2015 a ve kterém správce daně seznámil žalobkyni s průběhem postupu k odstranění pochybností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září (a říjen) 2014 a vyjádřil záměr přejít do daňové kontroly. Zástupce žalobkyně při jednání vyjádřil jednoznačný nesouhlas se zahájením daňové kontroly slovy „*v tuto chvíli nechci zahájit daňovou kontrolu*“ (zaznamenáno na str. 5 Protokolu 1). Soud přisvědčuje žalovanému, že bez spolupráce s kontrolovaným daňovým subjektem lze daňovou kontrolu ztěžší efektivně vést. V případě Protokolu 1 tedy sice došlo k oznámení předmětu a rozsahu daňové kontroly, žádné faktické úkony s prováděním daňové kontroly související ve smyslu citované judikatury však učiněny nebyly. Faktické zahájení daňové kontroly dne 4. 5. 2015 nebylo ostatně ani možné, neboť zástupce žalobkyně vyjádřil se zahájením daňové kontroly nesouhlas.
28. Zahájení daňové kontroly nastane jakýmkoli prvním úkonem správce daně vůči daňovému subjektu, písemným či ústním, který materiálně naplní tři zákonem předepsané náležitosti: je při něm vymezen (a) předmět a (b) rozsah daňové kontroly a (c) správce daně při něm současně začne provádět konkrétní kontrolní úkony (např. kladení otázek daňovému subjektu nebo též sdělení, které podklady bude správce daně od daňového subjektu požadovat – tedy nikoli pouze prověřování konkrétních dokladů, jak z rozsudku č. j. 4 Afs 238/2015-29 dovozovala žalobkyně).

29. Městský soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že den 4. 5. 2015 není možno považovat za den zahájení daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014, neboť nebyly materiálně naplněny zákonem předepsané náležitosti.
30. K zahájení daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014 došlo v případě žalobkyně až dne 6. 10. 2017 Protokolem 2, který naplňuje všechna zákonem stanovená kritéria. Došlo totiž k vymezení předmětu a rozsahu daňové kontroly a současně se žalovaný správce daně dohodl s daňovým subjektem (žalobkyní) na tom, které doklady požaduje předložit a kdy je daňový subjekt správci daně předloží.
31. Vzhledem ke skutečnosti, že daňová kontrola na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014 byla u žalobkyně zahájena až dne 6. 10. 2017, nejednalo se o opakovanou daňovou kontrolu ve smyslu § 85 odst. 5 daňového řádu. S ohledem na právě vyslovený závěr soud z logiky věci nepřisvědčil ani námitkám žalobkyně týkajícím se „šikany“ žalobkyně novou kontrolou, neboť postup žalovaného nebyl v rozporu se základními zásadami správy daní, na které žalobkyně v žalobě poukazovala.
32. K odůvodnění žalobkyní namítaného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2017, č. j. 5A 114/2015-48, soud konstatuje, že předmětem řízení v citované věci bylo posouzení otázky, zda postup žalovaného na odstranění pochybností, zahájený výzvou k odstranění pochybností č.j. 6431718/14/2003-52522-107339 ze dne 11.11.2014, byl nezákonným zásahem. Na žalobkyní označenou pasáž „soud po zvážení věci dospěl k závěru, že uvedený postup k odstranění pochybností zahájený výzvou dne 4. 5. 2015, jímž zároveň byla i zahájena daňová kontrola (postup k odstranění pochybností byl „překlopen“ do daňové kontroly)“ je tak třeba nahlížet v uvedeném kontextu, kdy se nejednalo o meritorní posouzení skutečného okamžiku zahájení daňové kontroly, nýbrž pouze konstatování formálního obsahu Protokolu 1 ze dne 4. 5. 2015 bez bližších závěrů a hodnocení.

VI.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. zamítl.
34. Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl procesně úspěšný, účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. srpna 2019

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu